

Granice wschodnie odrodzonej Polski

1. Gdy kończyła się I wojna światowa oprócz Polaków i Ukraińcy myśleli o niepodległości. Ukraińscy żołnierze pod koniec lipca 1918 roku przejęli kontrolę nad Lwowem i Wschodnią Galicją. Ogłoszono narodziny państwa ukraińskiego. We Lwowie mieszkało 60% Polaków. Nic dziwnego, że ruszyli do walki o Polski przez lata Lwów. Młodych ludzi, którzy sprawdzili się w tych walkach, nazwano Orlętami Lwowskimi. We Lwowie do dziś jest Cmentarz Orląt. Wschodnia Galicja ogłosiła się państwem, ale na wschodnie było drugie państwo Ukraińskie. Ukraina walczyła z bolszewicką Rosją. Armia Czerwona pokonywała Ukraińców i niebezpiecznie przesuwiała się w kierunku Polski.
2. Józef Piłsudski nie czekał. Polskie wojska ruszyły na Ukrainę i udało się zająć Kijów – stolicę Ukrainy. Niestety Rosjanie wypchnęli nas. W 1920 roku Bolszewicy wydali rozkaz swoim wojskom: „Po trupie Polski wiedzie droga do wszechświatowego pożaru. Na Wilno, Mińsk, Warszawę. Marsz”.
3. Rosjanie dotarli do Wisły i cieszyli się z upadku Polski. Toczyły się już walki o Warszawę gdy Polacy przegrupowali siły. Powstała grupa silnych wojsk dowodzona przez samego Józefa Piłsudskiego. Śmiałym manewrem zaatakował on tyły Rosjan odcinając ich od zaopatrzenia. Tak oto Polacy uratowali Europę przed rozlewem rewolucji komunistycznej.
4. Marzec 1921. W Rydze – stolicy Łotwy – Polacy i Rosjanie podpisali pokój. Ustanowiono wschodnią granicę Polski. W granicach naszego państwa znaleźli się Ukraińcy, Białorusini. Po stronie rosyjskiej 2 miliony Polaków.
5. Nasza wschodnia granica została uznana przez państwa zachodnie dopiero w 1923 roku.

Miejsce na Twoją reklamę
info: reklama@lykwiedzy.pl